

Імплементация інформаційних технологій у практику забезпечення якості підготовки спеціалістів. Як варіант, на підставі комп'ютерних щоденних деталізованих балансів кредитної установи, в першу чергу банку, які повинні знаходитися в базі даних навчально-тренувального банку факультету, та розробленої програми, здійснюються розрахунки і складання необхідних аналітичних таблиць, наприклад, із структури кредитного портфелю за категоріями ризику або оцінки фінансового стану банку (виходячи із груп показників: достатність капіталу, ділова активність, ліквідність, прибутковість (ефективність управління). Їх студенти аналізують і опитують.

Надбаний досвід минулого актуальний і сьогодні.

*Дерев'янка Т. М., канд. філос. наук,
доц. кафедра філософії*

ІННОВАЦІЙНА МОДЕЛЬ НАВЧАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНОГО ДИСКУРСУ З КУРСУ «ЕТИКА»

Однією із найважливіших проблем сучасного навчально-педагогічного дискурсу української вищої школи є поєднання, зорієнтованих на саморозвиток особи, принципів індивідуалізації навчання із необхідністю формалізації, стандартизації навчального процесу. У взаємозв'язку із зазначеною проблемою, актуалізується тема інноваційних моделей навчально-педагогічного дискурсу та сучасних методик співпраці викладача та студентів. Спробую висловитися щодо окремих аспектів зазначеної проблематики на основі досвіду навчально-педагогічного дискурсу з курсу «Етика», який впроваджений за вибором університету та викладається для студентів усіх факультетів КНЕУ.

Принагідно, варто пам'ятати про співіснування як різних парадигм гуманітарних досліджень (класична, некласична, постмодерністська), так і типів педагогіки, якими може послуговуватися викладач у своїй професійній діяльності. Свого часу російський філософ Г. Батіщев на основі відношення до невичерпного онтологічного джерела — світу дитинства виокремлював три логічні типи педагогіки: а) педагогіку формування; б) педагогіку здібностей, або розвитку заради розвитку; в) педагогіку виховання, або співтворчості.

Діалогічна парадигма сучасної культури викликає до життя комунікативно-креативну педагогіку, філософія якої є співзвучною гуманітарному знанню — «знанню освіти і культури» (М. Шелер). На відміну від традиційної «педагогіки формування» як моделі суб'єкт — об'єктної взаємодії, «комунікативно-креативна педагогіка» — це модель суб'єкт-суб'єктних взаємин між викладачем і студентом, вона ґрунтується на ідеях партнерства, інтерсуб'єктивного діалогу та співтворчості.

У навчально-педагогічному дискурсі з курсу «Етика» використовуються авторські методиками, що випрацювані на основі комунікативно-креативної педагогіки, котра враховує синергійний характер розвитку особистості, уможливорює реалізацію принципу індивідуалізації навчання.

Індивідуалізація навчання здійснюється через врахування евристичних можливостей різних моделей розуміння (рефлексивної, ціннісно-емпатичної, ігрової) та урізноманітнення форм проведення семінарських занять, зокрема, використання рольової гри (гра-змагання, прес-конференція, імітаційна гра, моделююча гра, студентський брифінг тощо).

Насамперед, студентам пропонується для ознайомлення (в електронному та друкованому вигляді) пакет навчально-методичних матеріалів (програма, плани семінарських занять, практикум, карта самостійної роботи, завдання для самостійного опрацювання тощо). Кожен студент персонально визначається у виборі теми/тем, що викликала інтерес, висловлює пропозиції та пріоритети у письмовій формі.

Студенти, що визначилися із вибором тем, обираються відповідальними за проведення семінару, а головні функції, що на них покладаються, це — урізноманітнення форм проведення семінару, творчий пошук нових форм. Під час підготовки до семінарського заняття відповідальні визначаються із вибором варіантів і проблем для обговорення, пишуть сценарій семінару, дають вказівки студентам групи. Відповідальні за проведення семінару — найбільш обізнані у зазначеній темі, вони — своєрідні сценаристи, режисери семінару, посередники між викладачем і групою.

Реалізація на практиці принципу індивідуального підходу через самостійну творчо-пошукову діяльність студентів і впровадження особистісно-орієнтованих інноваційних технологій, викликає інтерес, конкуренцію у студентській аудиторії, а головне — сприяє зміні ціннісних мотивацій щодо навчання, зростанню особистої відповідальності за семінар.